

Narodni list: islani svakoga četvrtka po podne.

Cijena mu je na godinu 8 kruna, na slobode 4 kruna, pojedini broj 6 helera.

Uredništvo i uprava lista nalaze se u Voloskom kbr. 8.

Narodni list

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Za oglašne plaća se 10 helera po redku na više puta po pogodbi.

Oglašni listu se na uredništvo lista.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani listovi se ne primaju.

Br. 4.

Volosko-Opatija u četvrtak 23. siječnja 1902.

God. III.

Ča je novega po svete?

Austro-ugarska. Dne 18. tek. mj. navršile se upravo dvie godine, da je bilo imenovano novo ministarstvo sa doktorom Körberom na čelu. Od prvog početka pa do danas pokazao se je dr. Körber vrlo spretan, energičan i uztrajnim u svojem djelovanju, da uzpostavi nekakovo ravnotežje u državnom saboru u Beču i time u celoj državi. Opaziv on odmah s početka, da sa ondašnjim saborom neće ništa postići, uzastojao je, da se sabor razpusti i da bude novi izbori.

To je postigao 8. junija 1900. Na novi sabor, akoprem mirniji od prijašnjeg mu nije po volji, pa mu je za to dne 9. decembra 1901. zapretio absolutizmom, to jest vladavinom, koja će raditi bez sabora po svojoj dragoj volji. Uzprkos toj pretnji pako teško da će on složiti te razne stranke u našem saboru, a najmanje Čeha i Niemce, i tako će Austrija na dalje biti slična moru, koje se danomice diže i pada te koje nosi i donosi brod i do najpogibljivije obalne klisure, o koju se znađe i razbiti!

Kada bi se imao sastati državni sabor, nije još sasvim točno odlučeno, ali glasa se da će to biti oko 15. februara t. g. Do onda će možda proračunski odbor svršiti svoje razprave.

Zadnji put bilo je spomenuto, da zemaljskim kapetanom i predsjednikom sabora u Istri bi imao biti ili dr. Rizzi ili dr. Chersich ili dr. Cleva. I u istinu tri su stranke koje šilju svoje deputacije c. k. namjestniku Gos-u u Trst i čak ministru - predsjedniku dru. Körberu u Beč, da preporučne odnosnog predstavjenika Njegovom Veličanstvu za imenovanje.

Sa vjerodostojne strane čuje se pako da je osobito ministru-predsjedniku ovo obaveštavanje deputacijah tako donogrdilo, da je reko „lahko da ne bude upravo nijedan od ove trojice imenovan!“ Tko da bude onda? Teško su ove riječi; može se štošta promjeniti; samo da bi nama jednom bolje bilo. Vidit ćemo!

Bečke novine javljaju, da će se za kratko vrijeme razdijeliti u Dalmaciji civilna uprava od vojničke, da će namjestnikom postati podmaršal Karlo pl. Horsetzky, zapovjednik 36. pješačke divizije u Zagrebu.

Barun Handel je nama Istranom vrlo dobro poznati politički činovnik. — On je naime negdje u godinah 1886 i 1887 bio političkim komesarom u Pazinu i također preko godine dana upraviteljem tamošnje političke oblasti. Bio je sasvim nepristran, vrlo pravedan i vrlo dobar. Poznao je dobro zemaljske jezike, dakle i hrvatski, u kojem jeziku je i sasvim liepo riešavao hrvatske podneske. S njime je služio u onom kraju današnji kapetan Voloski, veleuč. g. doktor Manusi. Hrvatom iz srednje Istre biti će barun Handel uvijek u vrlo miloj uspemeni.

U ugarskom saboru u Budapešti razpravljalo se živahno i energično. Osobito živa bila je debata izmed ministra domobranstva baruna Fejervarya i nekoliko zastupnika o kontingentu rekruta ili novaka.

Hrvatski sabor razpravljao sada o proračunu. Znamenito i hvalevredno je, da su se stranka prava i neodvisna stranka sjedi-

nile dne 15. jenara tekućeg mjeseca pod jednom zastavom.

Srbija. Govori se, da će kralj Sašo abdicirati to jest, da će se odrediti prijestolja Tko će ga naslijediti nezna se pravo. Njekoji vele da su za to predestinirani ili odlučeni ili knežević Mirko Crnogorski ili 14-godišnji knežević Juraj, sin kneza Petra Karadjordjevića.

Afrika. Rat u južnoj Africi još uvijek traje i neće sigurno doći dotle do mira, dok Buri ne budu opet svoji u svojem i sasvim neodvisni. Okrutno ponašanje Engleza podjaruje uvijek više Bure, osobito pako sada, iza kako bje ustrjeljen burški vodja Shepers uslijed potvrde osude po Englezu lordu Kitcheneru.

Dopisi.

Iz Cresa. Ja već odavna vrebam na zgodu kad bi Vam g. uredniče mogao i što-god radostnoga javiti od ovog našeg grada ali badava: kud pogledam svud je tamno... i mi smo Vam ovdje sa svih strana sapeti okovi zeleznimi. — Prije nego rastavim mojimi običnimi tužaljkanjima ipak danas pružam se zgoda i prilika da Vam i nešto veselilo i utješljivo dojavim. Nije Bog zna što ali i ovo što je pobuđuje u mojem srcu nadu boljoj budućnosti.

Préd godinu dana otvorila se i ovom gradu koji broji 80% kopačkog pučanstva, pučka posujilnica i konsumno društvo po sustavu Reiffeisena. To društvo premda još u zametku baš krasno napreduje i radi. — Ovih dana zaključimo naše godišnje račune po kojih proizlazi da se je kroz prošastu godinu prometnuo većinom u konsumnom društvu preko 65 hiljada kruna! Članova raste danomice pako je broj istih do danas segnuo na obilnih 150 obitelji! — Budući su prostori gdje se je u početku smjestilo društvo postale pretjesne to se je najmile još jedno skladište mnogo veće od prvoga, u kojem se je smjestilo celi vagon svakovrstne munke, pako pošto se je istu već razpalo to će se ovih dana naručiti drugi vagon. — Kako iz ovih podataka vidite djelovanje naše zadruge nadmašilo svako naše očekivanje.

Koliko i kakovih poteškoća je bilo i tu svladati suviše je ovdje i napomenuti jer su Vama dobro poznate naše sasvim iznimne okolnosti i prilike. Svakako dokazalo se ne po prvi nego po stoti put od kolike su neizmjerne važnosti kod nas u Istri ovakova društva, a osobito u onih prilikah u kojih životari naš brižni creski kopač, a dokazalo se još i to kako dobrom voljom i marinim radom sve se može, a moći će se još i bolje kad se potpunoma organiziramo i u jedno kolo s ostalimi sličnimi društvima uхватimo i zaigramo.

Da je naše društvo na svom mjestu najbolji nam je dokaz također taj, što je ono nemili trn u peti naše propale šmijorije i njihovih zaslepljenih podrepnica u kratkih i dugih kaputih, koji još i danas, premda i danas, premda i sami vide i danomice čuju glasogovornik naše podružice, ipak oni neprestaju svakovrstnimi lažima i patvorami sumnjati naše društvo, ali naši se tvrdo drže one stare: njajni mjesec niš nehaše, što na njega psoto laže...

Odmah u osnutku našeg društva, da-

kako samo za reagirat i phositi tom našem tobož političkom podhvatu, naši su vlastelci htjeli osnovat svoju posujilnicu „su basi eminentemente cattoliche“ (ne smijte se) ali nisu niti među svojimi istomišljenici mogli ništa opraviti. Poznati bezobrazni kapo galopin Karvin morao se je vratiti razočaran svojim gospodarom. Za pokrit tu svoju sramotu, bacili su van, da im vlada nedopušta takvog društva, budući da već jedno takvo društvo u gradu postoji. — Ipak na mig i novčani kvas slavne junte na izričnu zapovjed puljsko-bodulake kamorre a valda i prievolom vlade, u nedelju otvoriše tu svoju „Cassa rurale su basi eminentemente cattoliche“ jer morate znati da sada u oči izbora naši liberalci i framasoni postali su na jednom svi tolike „Svetopetke, sočenašicami a neki kao i malteži, a i njihova posujilnica biti će jedna od tolikih udica na palangaru za ulovit kog tog trublastog „kanja“ ili „gladuhu“.

Mi se u ostalom tom njihovom podhvatu veselimo jer nam ne stoji „drugi cilj pred očima nego izbiti creskog kopača od svojih pijavica koji su ga već do naga svukli i do gole kosti ogolodali, pako u to ime i želimo našim nesudjenom drugu dobro zdravlje i dug život, dočim s druge strane dovikujemo i ovom prigodom našem kopaču koji još spava; k nama u društvo i bit ćeš svoj na svojem a ne sramotna podrepnica sramotnijih i gorijih od tebe, biti ćeš što jest: istarski slavo a ne kalabreški ščavo... a još manje njihov mostro de zappadorazzo.

Iz Rukavca. Prosim Vas gospodin urednik, da biste stampali u „Narodni list“ ovo moje pismo, da se kadagodar i s naše Rukavašine čagod čuje. Puno puti ovako mej sobom razmišljam ča je ono leta 1897. i 1900. bilo prišlo va naš puk, da se je bil onako smutit za Krtićem. Ja sam promislel va mojoj priprostoj glave, da naš puk ni bil temu niš kriv. Naši ljudi su najme dobri, priprosti, ki jako lako sve veruju. Do sada se za ti naši ljudi ni brinul ni jedan nego su bili prepušćeni sami sebe. Ni jedan ih ni niš vail, ni jedan ih ni niš nagovaral. — Prišal je k njim Krtić poel njim je lagat da ako svoime ljudi drže, da će ih prodat pod Hrvatsku, nagovaral ih je da ako drže kako ga on lažljivo zove, s istarskem (Talijanskem) partidom, da će njim bit manja plaćila — da će dobit toliko i toliko beči na svaku glavu i druge takove laži. Ča ni storiš z besedom, to je storiš z otrovom kega seje va svojoj „Gujuse“ pako je čudo, da se je naš puk va Rukavašine dal smutit? Va istinu ni! Sada pako su ljudi malo po malo počeli razumet, da sve ča je Krtić govoril je laž, da sve ča je delal je prevarstvo. — On je z Rukavčani i Brežani samo trgovinu delal kako i z nemem blagom.

Talijani su obećali toliko i toliko beči ako budu Rukavčani i Brežani glasovali za Talijana a Krtić je mazal i lagal dokle nas ni napeljal na led da smo skoro svi glasovali za Talijana Benatta kemu je naš narod i naš jezik ča je vragu tamjan.

Tako smo se osramotili pred celem svetom a i pred samimi Talijani z Istre, ki nas sada drže za bedastu živinu ka se da za beči kupit i prodat, a sve to samo na korist Krtića i Žukvarica.

Ja znam najbolje koliko su Talijani beči potrošili dokle su nas predobili za se,

nego od tih beči smo mi sakraboljski ale pako niš dobili. Nisu puno ni neki naši kapurioni dobili.

Najdeblji kraj je svakako ostal Žukvaricu i Krtiću. Ja misliš pako još više onemu prvemu. Sada, kada Talijani ne pošilju beči za kupit Rukavčane sada već nam ni Krtića blizu. Po tem se more svaki, ki ima samo malo soli va glave osvedočiti, da Krtić mari za nas kako i za lanjski sneg, da je njemu samo do svojga dobitka, do svojga žepa. I hvala Bogu kako sam ja odprl oče tako počmu malo po malo i drugi Rukavčani.

Do malo vremena će Krtić svoji mačići va Rukavašine moć na prsti prebrojit. I pravo je! Za svakoga poštenega čoveka je sramotno da se pača z jednem Salom ki ih je više opravil nego Bertoldo. Za danas dosta a drugi put više ako budete tako dobri da stampate ov list. — Bog s vami.

K.

Iz Moščenicah. Na novo ljeto priredio je naš vredni odbor ženske podružnice kako je već bilo javljeno u dičnom „Nar. Listu“, božićno drvo za djecu. Tom sgodom je darivao djecu, koga odjelom, koga igračkom, a koga opet bonboni, ne gledajuć na stranke. Među djecom bila je također i Ružica Deskorvić neputa poznatog smutljivca Kafule. U oćima male Ružice čitala se želja, da dobije i ona kakav dar, a naš vredni odbor nvidiv tu želju podario je i nju sa jednom boršicom i nešto bonboni.

Djevojčica je bila sva sretna i zadovoljna. Da, ali to nije bilo pravo Kafule čim je za to doznao, zahtjevao je da mala tu boršicu odmah vrati. Djevojčica je sa tužnim srcem vratila boršicu odboru, koji ju je dakako primio, te istom sgodom kad se je u čitaonici sabirala „dobra ruka“ za našu družbu, stavio ju je na inkant, te je najprije dopala veleč. g. župnika za 4 kruna, koji ju je odmah natrag darovao odboru, drugi put je zapala g. N. N. za 2 kruna, koji ju je opet darovao odboru, napokon treći put je zapala sakupljene gospodje i gospodjice za 2 kr. i 10 hel. koje ju opet darovaše odboru.

I tako se je dobilo za tu boršicu k 8 i 10 hel. za družbu.

Nadamo se da će za tu boršicu pasti još kojom zgodom koja kruna.

Za dobru ruku sabralo se je 23 k 12 hel. pribrojivši k tomu od boršice 8 k i 10 hel. dakle ukupno 31 k i 22 hel.

Među ostalim darovali su i to gosp. Anton Puž župnik k 5, g. V. Mavričić k 2 gdje Mavričić k 1, gdje A. Čović k 1, g. I. Ivančić stud. pln k 1, g. I. Crnjaković stud. iur. k 1 a ostale gospodje, gospodjice i gospoda ostalih 13 k i 12 hel.

Plemenitim darovateljem najsrdačnija hvala.

Domaće vesti.

Vjenčanje nadvojvodkinje Jelisave Marije. Nadvojvodkinja Jelisava Marija kći pokojnoga nadvojvode Rudolfa vjenčala se danas na 23. o. m. s princem Ottom Windischgratzom u 10 sati prije podne u kapelici sv. Josipa u bečkom carskom dvoru. Poslije vjenčanja primilo je Nj. Veličanstvo visoke mladenice u posebnu audienciju. U 5 sati poslije podne bit će u carskom dvoru

obiteljaki objed, na koji su pozvani samo najbliži rođjaci visokih mladenaca. Nadvojvodkinjina renuncijacija obavila se na 22. ovoga m. o. podne u tajnoj vijećnici. U večer 22. ov. m. bio je kod nadvojvodkinje Marije Valerije koncert u odajama Franje Karla. Bavarski princ Leopold i princeza Gizela stigli su sa svoja dva sina na 21. o. m. u Beč. Kako se glasa imala se preseliti ovih dana grofica Lonyay u carski dvor, gdje će ostati dok se obavi vjenčanje njezine kćerke.

Na 16. o. m. u večer je u čast visokih mladenaca bio u dvorcu Hetzendorf kod Stefanije grofice Lonyay objed, na koji su bili pozvani zaručnikovi bližnji rođjaci i to među ostalima: Alfred knez Windischgratz sa suprugom, Hugo knez Windischgratz sa suprugom, zaručnikov otac Ernest princ Windischgratz, princovi Robert, Hugo i Karlo Windischgratz, vrhovni nadvornik grof Bellegarde, predstojnica komore grofica Coudenhove i dvorska gospođa grofica Palffy.

Sprovod Frana Jelusića. Već smo javili preraun i dosta naglu smrt višega c. k. financijskoga savjetnika Frana Jelusića. — Njegov sprovod u Trstu bio je sjajan. Učestvovali su mu ne samo neki rođjaci, među njimi netak pokojnikov pravnik Franjo Jelusić i mnogi prijatelji i znanci naročito Hrvati i Slovenci, nego također veliko mnoštvo c. k. činovnika iz svih strana, najviše financijske, a na čelu njim c. k. namjestnik i c. k. financijski ravnatelj.

Sprovod išao je od kuće žalosti u ulici Coroneo u crkvu sv. Antona novoga, gdje su se obavile obične molitve za pokojne. Iz crkve sv. Antona novoga išao je sprovod na kolodvor južne željeznice, gdje se je blagoga pokojnika metnulo na jedan željeznički voz, da se ga pak poštanim vlakom odveze do postaje Matulje, a od tuda u Kastav, u njegovo rodno mjesto.

Pokojnik je naime uvijek govorio, da će ići, kad odsluži, na vremeniti počitak, u Kastav. Kad mu toga Svemoguć Bog nije dosudio, odredila je njegova ljubezniva supruga da bude u Kastvu bar njegov vječni počitak, da bude pokopan na groblju svete Lucije.

Osim nekih rođjaka i rođjakinja pratio je truplo pokojnikovo od Trsta do Matulja na želju supruge pokojnikove viši fin. kontrolor Lappi, koj je ujedno sa svojom suprugom Hrvaticom iz Puljske prijateljavao sa obitelji Jelusić preko 20 godina, od onoga doba kad je još pokojni Franjo bio viši financijski nadzornik u Pulj.

Pokojnikovo truplo sa pratnjom pristiglo je dne 16. siječnja kasno u noć na postaju u Matulje.

Jutro dan na samu Antonju je c. k. kotarski liečnik službeno pregledao mrtvačku škrinju pokojnikovu. Tu škrinju postavilo se je na voz pouzeca za pogrebe g. Doherleta iz Opatije. I kad se je na škrinju postavilo jedan vijenac, onaj od udove pokojnikove Marije i sina Josipa, a druge porazložilo po vozu, te kad je veleč. gospodin Vrabec praden sa dvimi drugimi svećenicima zapjevao: „Oslobodi...“ i pokojnikovu okadio škrinju, krenuo je sprovod put Kastva grada.

Kod sprovoda bili su mnogi pokojnikovi rođjaci među njimi i starac Jelusić iz seoca Jelusić iz kojega potiču mnogi Jelusići u Kastvu, nadalje jedini netak pokojnikov pravnik Franjo, načelnik kastavski Kazimir Jelusić i župnik Bersečki Rajmund Jelusić, kao i braća njim Lav, Ermin i Ljudevit. Nadalje bio je kod sprovoda zastupnik naroda prof. Vjekoslav Spinić, načelnik Voloski Dr. Andrija Stanger, liečnik Dr. Fabijanić, liečnik Dr. Letiš, posjednik i pom. kapetan Viktor Tomičić, koncipijent Ante Just. Napisali bi pun list kad bi spominjali imena svih ostalih koji bijahu na sprovodu. Dosta da rečemo da bijaše zastupana sva Kastavščina po obćinskim savjetnicima, zastupnicima, županima i mnogobrojnih muških i ženskih. Bila je tu nepregledna povorka ljudi, koja je išla sva u crkvu sv. Jelene, gdje se je pjevala sv. misa, za pokojnoga tihu misu je čitao Rajmund Jelusić.

Poslie sv. mise preuzeo je vodjenje sprovoda preč. g. Vinko Zamlić, saučelnik blagopokojnoga Frana.

Na groblju sv. Lucije je on omdolio zadnje molitve obćinske kod sprovoda, on mu grob blagoslovio, on prvi, bacajući grudu zemlje u grob, izlazio reći: „Spomeni se čovječe da si prah i da ćeš se u prah obratiti.“

Za vreme sprovoda mnoga je suza protokla za pokojnikom, koj je toli ljubio svoj Kastav i svoju Kastavščinu i toli dobra pojedini učinio gdje god je mogao.

Završavaju ovaj opis, kličemo: Vječni ti pokoj Frane i blaga uspomena među nama! Iskreno sažaljenje Vam supruge pokojnikova gospođu Mariju i sine Josipe. Kriepio Vas Svemoguć Bog u Vašoj žalosti, a tješila Vas bar nekoliko ljubav od tolikih izkazana Vašemu supruhu i oten.

† Mate Slavić posjednik u Varljenih, umrl je na 20. o. m. na svojem posjedu u Varljenih, u dobi od 75 let. — Sredu jutro sproveli smo ga do hladnoga groba. Pokojnik bil je prava stara korenika, čestiti domorodac, ki je veseljem pozdravljaj sa svojem dome goste.

Mi se pridružujemo žalosti njegove familije i želimo mu da mu bude lahka domaća zemljica koju je svim srecem ljubil.

(O životu i sprovodu pokojnika dobili smo vrlo liep dopis, koji ćemo priobćiti drugi put.)

Krstić ima špiju na Voloskem kapitanatu. Već smo više puta opazili da Krstić va svojoj „špućare“ piše od stvari ke se događaju na c. k. kapitanatu na Voloskem i ke ne bi smele bit ni jednemu poznate buduće sa uredovne tajne. Tako va zadnju špućare piše od famoznoga rekurša proti izbornem listam za obćinu Volosko. On zna da je tobože kapitanat pretralea ta rekurš „punat po punat, da je sedutam od kapitanata bil polag i Stanger“ (?!?) Krstić kako vavek tako i tu laže za prikazuje postupanje kako pristrano a nam u prilog. Svaki ki samo malo pozna naše prilike mora se samo smet na to Krstićovo pisanje zać svaki zna da nam Hrvatim i Slovincem v Istre nisu cesarske oblasti a ponajmanje političke bile nikada prijateljske. Ako nas mora proganjat to ja, ale učinit nam neć po volje i i ako je zakonito to nikada. — Da oblasti v Istre zakon nepristrano vrše već bi Talijani pred deset let bili po svem svega propali. Dakle Krstić bezobrazno laže kad piše kako da kapitanat pristrano postupa a nam u prilog. A znate zać to dela? Za to da svoje mačke vara i za to zać misli da ima posla Scarpom, ki će od straha pred jednem Krstićem i pred njegovim pajdašim postupat pristrano a na prilog Talijanom. Krstić straši da će po deputacijom na Namestništvo va Trst, da se tobože prituže proti postupanju kapitanata. To je opet samo prazno strašenje, kojim se gleda uplivat na odluku kapitanata.

Neka se Salo ne boji ne, nikada i nigdere v Istre ni još politička oblast povredila zakon na škodu Talijana. Mi se ne brinemo baš niš ča će bit s Krstićevoga rekurša. Mi znamo samo to: neka se slože svi vrazi proti nam neć nam moć podeštarije zet samo ako budu svi naši prišli glasovati. Mi imamo takovu većinu među Volosko-Opatijskim izbornicima, da moremo posvem mirno čekat na izbore. Krstićevoga strašenja se više boji Krstić i njegova kumpanja nego mi. Kalabrezi vavek straše samo ih se ni jedan ne boji. Pred četiri leta su nam strasili da smo propali. Pred obćinskim izbori su kupili raketi, bengali za svetkovat našu propast, pak na dan od izbora se nisu ni pokazali. (I još se nam rugaju da smo od regimenta nebojše. Op. sl.) Na 7. decembra pr. l. su kampaali okole da će na Voloskem-Kastve-Lovrane-Mošćenica bit za seguro zibran za deputata Kostantini. Pak? Propal je tako sramotno kako ni jedan od sada. Tako i sada straše za komunjski izbori samo da bi kega strahljivca prestrasili. A ja Kalabrezi ne valja Vam. Propal Vam je Musolino!

Iz Krstićevoga pisanja pak vidimo da on ima na c. k. kapitanate jednoga špijsa ki mu sve uredovne tajne pove. Ki je to? Mi ne znamo pravo ale sumnjamo. — Mi znamo pak dobro da su Krstić i Revelante nerazdruživi prijatelji, da su vavek skupa

po oštarijah i lokandah na Voloskem puli Matulji, va Rukavca i puli Francić. — Mi znamo i to, da je Šreiber s Krstićem veli prijatelj i da se s njim vavek pajdaši. — (Uprav vela čast za jednoga c. k. impjegata pajdašit se s jednem čovekom ki je bil kondannan zaradi prevarstva op. ur.)

Talijanska irredenta. Primamo od jednega prijatelja ovaj list: Na 14. jenara bil sam va Trste. Kad sam večer hodil na štacijon da šnelugom odputujem nazada doma hitel sam pasat po jardine pred štacijonom i videl sam da dva pulicaja straže monumenat ki je na srede jardina. Prosim Vas gospodin urednik da mi to malo protumačite. Zahvaljujem napried

Vaš

L. M.

Drage volje ćemo g. L. M. protumačiti štoriju od tega monumenata pred štacijonom va Trste. Ta monumenat je bil učinjen pred dvanajst let na uspomenu petstoletnice združenja Trsta z Austrijom. Talijanom va Trste je ta monumenat mrzak kako vrag zać ih spameđaju na Austriju i za to oni gledaju kako bi ga dinamitom hitili va zrak. Već su nekoliko puta to provali. I za to mora svaku noć pulicija ta monumenat čuvat pred Talijani. A ti Talijani va Trste su desni prijatelji i pajdaši Kostantina, Krstića, Puovica i cele talijanske stranke v Istre. Po tem neka sude svi kako rado imaju Talijani Austriju. A kako rado imaju našega presvetlega Cesara videli smo onputa kada su kupili Oberdanka da ubije našega Cesara. —

Nino Percin paron de la špućara. Ča je bilo dogo — prišlo je blizu. Nino Percin je zel pada se Krstićevu špućaru. Oranj! A i pravo je, da su mu ju zručili. Diavolo! Ča će on vavek bit tirapije od vele i manjeh mačak. Dobro je da ima i on ku god kariku. Pak on je za to kako i storen. Onako trezan čovek! Nego ki će sada već moć s njim govoriti? Šaketa! Već je počel glavu zguru zdigat. A ima i zać. Paron de la špućara de Matulji. Buskarona. Nego ča će kada je svet Bog nas očuvaj! Na, ni nego dobil tu čast, a već ih je sto od njih na njega loležo. Specialmente pak Egman, ki je — mej nami budi rečeno — bil va nekakovem dirite, da ju dobije. Nego Costantini kako pravi Talijan ne trpi Nemes, pak je vaje špućaru zručil Ninotu Percinu. Anche una bona scelta.

Pitat čete, zać sada na jedan puta ta promena! Ni se to storilo tako na jedanput. Zdavni misel je Costantini to učinit. A znamo i zać. Poznato je, da svi beći, ki se pošalju direktno na Krstića da pridva v ruki gosp. dru. Pošćić. I tako se je dogodilo da je već nekoliko beći keh su neki poslali na Krstića kako abonament za njegovu špućaru dobil v ruki g. dr. Pošćić, ki pak mora ti beći zručit nebojoj Krstićevoj žene, ku je Krstić abandonat z detetom. Sada, da se zabrami, da ti beći ne prihajaju v ruki g. dru. Pošćića, odlučilo se je, da mora neki drugi špućaru pada se zet. Najprvo se je govorilo, da će ju Costantini pada se zet, ma Costantini je rekal: che lu si vergognarebbe esser paron de un simile fojo! I tako je postal paron od špućari Nino Percin, ki već moli i to z debelim slovima, da novac se ima izkjučivo slat na njegovu adresu. Za tem se gre.

Iz izvješća „Lovora“. Obecali smo, da ćemo se obratiti opet na prošlogodišnje izvješće „Lovora“ ali nam to prostor nikako ne dopušta, pak smo prisiljeni da to učinimo u glavnijih točkah, da se tako odužimo našem obecanju.

Društvo je pokazalo u prošlog godini veliku djelatnost. Priredilo je šest koncerta, upriličilo jedan izlet sudjelovalo u Zametu, Vrniku i Mošćenicama. Svuda sa najboljim uspjehom. Sudjelovalo na proslavi zlatnog jub. Nadvojvode luksemburškoga te osvećalo lice pred stranimi narodi sudjelovalo serenadi u predvečerje imendana N. V. cara i kralja. — Sudjelovalo zabavi što ju dala Družba sv. Cirila i Metoda prigodom godišnje glavne skupštine, na koncu sudjelovao „Lover“ izletu što su ga priredili braća Česi a na čelu im Dr. Herold. Osim toga društvo je napravilo serenadu u predvečerje

imendana dra. Andrije Stangera, obć. načelnika i dobrotvora društva. — U svemu je društvo imalo 30 djelujućih, 20 podpirajućih i 10 članova utemeljitelja. Društvo je imalo priličan broj dobrotvora, koji su se sjetili novčano priteći društvu u pomoć. — Imalo je društvo i poštovnih prijatelja osobito g. Boža Dubrovića koji je uvijek kad ga je društvo trebalo u kakvoj svečanjoj prilici pritekao društvu u pomoć sa svojim lieplim glasom.

Novčani promet društva bio je 4 hiljade 384 krune i 34 helera to jest prihoda k 2.187.97 a razhoda k 2.196.47. Društvo je u to platilo duga k 275.78. Osim toga nabavilo množinu pjev. partitura, tambura i drugih potrebitina. Društveni odbor ostao je osim malih promjena isti. — Tamburaški šor ima 16 tamburaša, koji vrlo liepo napređuju.

Dao Bog dobrog uspjeha i u buduće a to će biti, ako među članovi bude volje i poštovnosti. U kolo braćo!

Promjena pučanstva na Voloskem i Opatije leta 1901. Leta 1891. oženila su se na Voloskem i v Opatije svega skupa 32 para a leta 1900. oženilo se ih je 28, dakle leta 1901. 4 para više nego prvega leta.

Rodjeno je u svemu djece 140, i to 76 mužke i 74 ženske. Godine 1900. rodjeno je 156 djece, dakle leta 1901. rodilo se 16 dece manje nego leta 1900.

Umrlo je pak god 1901. 88 ljudi i to 47 mužke i 41 ženske. Leta 1900. ih je pak umrlo 112, dakle leta 1901. umrlo ih je 24 manje nego leta 1900. Ako se sravni rođenih 140 i umrlih 88 to se pokazuje da se je leta 1901. rodilo 52 njih više nego umrlo. Polag brojenja od leta 1900. ima Volosko s Pobra 2052 duše

Opatija 2350 „

dakle 4402 duše

Dodajmo povišak od leta 1901. 52 „

To ima sada celokupna župa Volosko-Opatija s Pobra ukupno . . . 4454 duše

Kako se vidi za svem tem da se je leta 1901. rodilo 16 djece manje nego 1900. ipak je celo stanovništvo ponaralo za 62. To se pak ima zahvaliti zdravstvenim okolnostim, ke su vladale leta 1901.

Zemljišće za puti v Opatije. Doznajemo da kapitanat pozivlje vlasnike zemljišta kuda ima proč gornja cesta v Opatije. Mi preporučamo našim ljudem, da koliko njim je to moguće daju zemljišta bezplatno ili uz najnižiu cennu, da se tako ta cesta ča prije gradi. Na ta način će njihova zemljišta više vredat, a mestu te učinit vela korist.

Javna predavanja o živinogojstvu u Podgrađem kotaru započela su dne 16. jenara u Podgrađu. Ta predavanja odlučena su uslijed naredbe ministarstva poljodjelstva, koje je doznadilo u tu svrhu svoju podporu. Predavanja drži c. k. kotarski živinar gosp. Ramiro Cella iz Voloskog. Ta predavanja dijeljena su ovako:

- 1) o zdravoslovlju domaćih životinja u obće;
- 2) o gradnji štala, o gojitbi, krmi;
- 3) o plemenoslovlju raznih domaćih životinja obzirom na njihove prednosti;
- 4) gojitba goveda;
- 5) gojitba ovaca;
- 6) gojitba krmaca;
- 7) gojitba konja i konjosalovlje;
- 8) prva pomoć i pogibeljno liečenje;
- 9) poduka o načinu krmljenja i poduka o krmi;

9) kužne bolesti i živinarsko-redarstveni propisi; trgovina sa životinjom, jamstvo itd.

U tu svrhu određeni su sljedeći dani:

U Podgrađu:

dne 16. jenara 1902. od 2—4 sata po podne;

dne 31. jenara 1902. od 9—11 sati u jutro;

dne 14. febrara 1902. od 9—11 sati u jutro;

dne 28. febrara 1902. od 9—11 sati u jutro.

U Jelšanah:

dne 23. jenara 1902. od 2—4 sata po podne;

dne 3. febrara 1902. od 10—12 sati o podne;

dne 17. februara 1902. od 10—12 sati
o podne;

dne 6. marca 1902. od 10—12 sati o
podne.

U Materiji:

dne 27. januara 1902. od 2—4 sata po
podne;

dne 6. februara 1902. od 2—4 sata po
podne;

dne 30. februara 1902. od 2—4 sata
po podne;

dne 3. marca 1902. od 2—4 sata po
podne.

Na Munah:

dne 30. januara 1902. od 2—4 sata po
podne;

dne 13. februara 1902. od 2—4 sata
po podne;

dne 13. marca 1902. od 2—4 sata po
podne.

Ova će predavanja zaista pomoći našim seljakom, da poboljšaju svoje životinjke. Valjalo bi, da se pri tom ne ostane, već da se nastavi i buduće zime. Novac u to potrošeno, biti će plodonosno uloženo. Osim toga treba, da se vlada pobrine i za izložbu životinja bar svake druge godine, kako je to već do sada predložila gospodarska zadruža za ovaj kotar.

Nino Percin — Jernalista. Nino je već bio, kako znate, i ovo i ono, on je bio mornar, butiger, oštar, trgovac sa vinom na velikoj, lokandier, filatelista, i ča ja znam ča je on sve bio i kako znamo va ničim ni mu se posredilo. Sada je on na jedanput stavio va tikvu, da će postati jernalista. On računa, bit jernalista je najlaglja stvar na svete. Napisat čagoder protiv Hrvatima, pak to podpisat — i ako ti jernaliste. Bit jernalista je častno, a ki zna more ča i frutat. I zel je pero i napisal: „Na znanje i razvnanje“. Ča se smejete? Znam, da Vi niste nikada čuli, ča će to reć razvnanje ma ako niste Vi čuli ča je to, je benj čal Nino Percin. Ni ča ni vi ne znamo ča će to reć razvnanje ale dosta je da to zna Percin.

On to zna — i za to je on jernalista. A Berkin muš i Grizillo su na njega jeloži. Bože moj, ta svet! — Oni su jeloži, da ne mora bit oni jernalisti, kako je Nino Percin. Tararara. Ča vam se dat! Peršoni — ter peršoni! Oni te se stavit s Ninotom Percinom! A da ste čuli Grizilloa i Berkinoga muža ov ki dan, kako su zijali proti Percinu: — Ča da bude nekakav Istrijan i Talijan — vapili su oni na standare, a kad tamo govori i piše: „godine“, „udovoljujuć“, „vlastništvo“, „skopčani“, „jednika“, „poduzete“, „skroz patriotsko“ (Grizilo je rekao da neka stvar bi mogla bit skroz prevrtna ma nikako skroz patriotska) pak „smjer“, „podupirati“, „cena“, „imunjije“, „novac“, „siljati“, „izključivo“ (kakovi vratji ključni su to! rekao je el mari della Berka.) I to sve va nekoliko rigi. A ča nova la, sior Percin! vapili su oni dva — ako bude to tako napred hodilo, on će nas sve pohrvatit. — Neka, neka oni brblju ča ih je volja, ma intanto Percin je jernalista, a Grizillo i on drugi njegov pajdaš neka čikaju, kako vruga te.

Salo poštenjaković. Salo va svojoj špuđacere neprestano zmera našem ljudem „falšadori“, „trufadori“ za svem tem da ih čeli svet pozna za poštene ljude. Pak da bi zmeral nego jedan Salo čovek ki je zaradi prevarstva već dva puta bit kondanans, čovek za kega je c. k. kotarski kapitan Fabiani rekao, da je vreden sa beći storit i takovo delo za ko se gre va prhum. Da bi bilo samo to ale on ih ima još i tušeh na svojoj duše. S poznatim već kuntratom daroval je Krstić svojoj žene celo svoje imanje va Zadru. Ta kuntrat je pak bit skroz prevrtna je Krstić na njim podpisal i čač namesto svojem imenom, zač ni bit storen pul notara, kako po zakone moraju bit storeni svi kuntrati mej mužom i ženom i zač Krstić kad je ta kuntrat delal je bit već sve svoje imanje prodal svojoj matere. Dakle on je svoja zakonitu ženu s teni kuntratoma na troj veru prevrtil. — Reci Salo, ako imaš obraza da nisi ta kuntrat svojoj žene storil! Ne samo to!

Leta 1893. kad je Krstić šal bivati k Matuljam s Ambrozinkom tužila ga je

njigova zakonita žena da njoj mora davat toliko na mesec za brauu. Va svojem odgovore na tužbu od 14. aprila 1893. kega je Krstić vlastitom svojom rukom pisal, govori Krstić da se on svojom zakonitom ženom ni nikada oženil. Za tem je žena dokazala ženitvenim listom od plovanije va Hrašćine da se je Krstić na 7. decembra leta 1892. va istinu po cesarskem i crkvenem zakone oženil svojom zakonitom ženom Ljudmilom rođjenom Kružić. I sud ga je se zna odsudil da njoj mora plaćat od leta 1892. naprvo 20 florini na mesec. Nego do danas ni njoj platil ni solda. Sve je to prava istina ki se mere svako doba dokazat s akti III. 1. 1893.

I takov čovek ima obraza poštenem ljudem poštenje zimat! On ki je svoju zakonitu ženu na tako grdi način prevrtil, on ki ju je na suđe zatajil, on ki je bit već nekoliko puti zaradi prevarstva odsudjen! Sramotno va istinu sramotno, da se ča takovega more va našeh krajeh događati. Da se Krstić podufa ča takovega va Dalmaciji storit bi ga Dalmatinci na prvu smokvu obesili za nogi.

Salo je već z davni zgubil poštenje pak mu se za to ni ne čudimo, da njigova zakonita žena govori od njega va svojoj pravde za prehranu (III. 1. 1893): Čovek, koji može zatajiti najsvetiji čin, vjenčanu prisegu, a to je Ivan Krstić, taj nije vreden da ga sunce grije već da se ga za noge obesil za primjer ostalim varalicam, koji bi se usuđili toli sveti čin tajiti. Mi se ne čudimo ni Pušine ni Unkvartinu, da se s Krstićem pajdaše zač znamo da su „tutto una pasta“ mi se samo čudimo nekem našem domaćem inače poštenem ljudem, ki se ne srame ni Boga ni ljudi pajdašit se z jednim takovim stvorejem kakov je Salo. Dobro kad baš te neka njim bude, s tem pokazuju da nisu ni mrvli pošteniji od Sala Poštenjakovića!

Na mužku družicu sv. Cirila i Metodaja u Kastvu stigli su sliedeći prinosi: Jelušić Ljud. izruča sabranih dne 15. 9. 1901. u veselom društvu Hrvata i Slovenaca u sv. Križu-Srdoči k 6:40. Frlan Vjek. Rubušić a) za izlicitiranu škataljicu žigica „Parafnerade“ kod Frlan Fr. Plovančić k 2:24 — b) sabranih na predlog Rubušića Iv. prigodom ženitbe Valentina Josipa sa gđicom Stribil Marijom k 7. — c) Preostatak računa u krčmi V. Frlan prigodom izbora fiducijara u Belčić 21. 11. pr. g. k 5:76. Po tom članarina: Jelušić Kazimir za 1901. k 2. Ukupno k 23:40.

Pa opet prinosi: 1) E. Karlavariš 5. 12. globa jer nije imao družinskih prig. k —60. 2) Na Lucijinu 13. 11. pr. 1. sabrano kod g. Grgurina Vinka u Jušićih na predlog Jos. Kinkela k 3:50 3) Kukančić Mate, Brnčić 37, za izlicitiranu cigaru — (hel. 3) u njegovoj krčmi na Božić u večer (licitirali Kukančić M. br. 37, Kukančić Mate br. 36, Jelušić M. br. 34 i Jelušić Anton br. 35) k 4:40. 4) Istom prilikom dao je za jednu cigaru Jerdas Fr. br. 33 k —60.

Za dobru ruku sabralo se na zabavi „Istarske vile“ nastupom nove godine a na predlog g. K. Jelušića, te darovaše u holiko se podpisali gg. Kaž. i Drm. Jelušić k 10, M. Trinajstić, Ljud. Jelušić, Ljubica Jelušić P. Rubušić, V. Rubušić, Frm. Jelušić i Ivan Ivančić po k 1, te ostala gospoda koja ne podpisaše svoga imena, a sabiraše gđice Šepić, Karlavariš i Babić k 35:60. Za dobru ruku družbi daje g. Ivan Vrabec kapelan k 5, a g. Šepić Mate učitelj k 4. Ukupno k 77:10

Za tim na dan Trih kralja kao za dobru ruku bijaše sabrano od gg. Butković Niko, Munić Vinc. po k 2, Jelušić Franjo, Kacin Paškval, Babić Vinko, Grosman Eugenija, Lampert Drag, Munić Frane, Karlavariš Ana i Juretić Petar po k 1, Ferlan Vjekoslav 80 hel, Lorenz A. 60 hel, Žic F. 50 hel, Jelušić Lav, Babić Andre, Jelušić udova Nadala, Menla Andre, Babić Frane, Ščitar Amalija i Diraka Andre po hel 40, Buzdon Anzelmi i Jurinčić Frane po 30 hel. Širola Santo, Jurinac Josipa, Sinčić Ivan i Gaš Josip po 20 helera, i Jurinac A. 10 helera, Ukupno k 18:20. Istog dana sabralo se članarina k 17. Dne 5. 1. o. g. ostatak ne izigrane partije kod Terese k —50 —

Iznos k 35:70. Pribrojiv svotu prvog iskaza k 77:10 je sveukupno k 113:80. Živili naši dični Kastavci!

ili mi — ili Salo. Salo piše va zadnjoj špuđacere da je „Obzor“ pred božićnemi blagdanima pisal ovo: „Izra nemo da bude antrijska zemlja“. Tega ni „Obzor“ ni sada ni nikada štampal. To govornio mi. I ako nam je Krstić vreden dokazat, va kem broje od „Obzora“ je to našal neka nam slobodno reče, da smo mi najgriji lažljivci. Neka to dokaže. Zgubit ne će s tim niš zač i ako ne dokaže — ča je više nego sigurno — on će ostat ono isto ča je i prvo bil — čovek ki bi za beći itd. itd.

Talijansko razbojstvo va Trste. Četvrtak na 16. o. m. zapadne na 4 ure zaklad je va Trste jedan talijanski podanik imenom Tomaso Martucci svoju frajaricu od 17 let, imenom Ofelija Komar.

Ta Tomaso Martucci prišal je u jeseni lanjsko leto z jednom talijanskom kumpanijom od teatra kako korista z Italije va Trst. Bival je baš nasprotno od neke babe Marije Komar va via Sapone. — Ta baba imela je jednu jako lepu kćer od 17 let po imenu Ofelija. Martucci i Ofelija su se više puti s ponestri videli i na koncu su se jedan va drugoga zaljubili. Nakon nekoliko vremena je Martucci zapeljil divojku Ofeliju da je pobešla od materi i šla k njemu bivati. Nego kada je talijanska kumpanija od teatra imela poč ča s Trsta Talijan, Martucci je implantal svoju Ofeliju i šal je va Beneci. Z Beneci je nakon nekoliko vremena prišal nazada va Trst da najde i ovde kakovu službu. Budući ni mogal nač nikakove službi prisilili je svoju frajaricu Ofeliju da ova prosi svoju mater da bi mu dala beći dokle najde službu. I brižna mat da zadovolji svoja preljubljenoga otroka davala je razbojniku skroz više meseci hranu i beći za svem tem da ni skoro sama imela ča jist.

Na koncu je Martucci našal pul jednega trgovca nekakovu službu za prodavat mužke šjari, nego trgovac je pital garanciju od nekoliko stotin. — Talijan je pital mater od frajarice da mu ona garanti. Budući pak mat nije mogla nikako garantit zač ni imela s čem odgovorila mu je da ona ne more zet nikakove garancije. Na to je krvolučni Talijan odlučil osvetit se matere i kćere. Za to je va četvrtak za podne šal va kuću gospe Komar i onako po razbojničku, kako znaju samo Talijani zabol je siromašnoj Ofelije Komar nož va srce, da je siromašica valje umrla.

Na to je Talijan pobešal (po pravu talijansku op. al.) Kad je pak dozna da ga policija išće šal je na talijanski konsulat i tamo se je predal oblasti zač je videl da ne more pobešat. Ovo se je sve baš ovako dogodilo.

Židovski-talijanski „Piccolo“ od 17. o. m. pak prikazuje tega Talijana Martucci, samo za to ča je Talijan z Italije, kako da je storil Bog zna kakovo juzačko i dobro delo s tem da je ubil tu nesrećnu siromašnu djevojku.

„Piccolo“ ne mari niš za to da su starica mat i brižna kći tega razbojnika toliko meseci hranili, on ne mari niš za to da te siromašne ženske ke su se same z velom mukom hranile nisu mogle i naprvo gladnoga i lenega Talijana hranit nego on diže do neba razbojnika Talijana i prikazuje ga svetu kako jednega mučenika a svu krivnju od onoga ča se je dogodilo hita na siromašnu familiju Komar.

„Piccolo“ a i svem našem Talijanom je najveći tat, najveći razbojnik, najveći palikuća, poštenjak prvoga reda samo ako je rođen va Italije i ako za Talijana bati Pfui mrcino!

Princ Adalbert u Trstu. Kad je na 16. o. m. pristala njemačka ladja „Charlotte“ s pruskim princem Adalbertom u tršćansku luku, odvezli su joj se u susret njemački generalni konzul dr. Stanislaus i tajnik namjestničkoga predsjedništva barun Winkler, te pošli na nju. Pošto se je „Charlotte“ uvalila, posjetili su zapovjednici c. i kr. ratnih ladja zapovjednika njemačke ladje. Pošlije službenog primanja poklonila se je princu Adalbertu na ladji „Charlotte“ nje-

mačka kolonija u Trstu. Na 16. o. m. u 11 i pol sati prije podne primio je princ Adalbert na ladji „Charlotte“ namjestnika grofa Goessa, miestnog vojničkog zapovjednika generalmajora Conrada, contre-admirale Kneislera i Rippera, koji su se po nalogu Njeg. Velikanstva stavili princu na raspolaganje. Princ razgovarao je sa spomenutom gospodom duže vremena. Isti dan u 7 sati išiao je princ s ladje na kopno i odvezao se u generalni konzulat, gdje je prisustvovao objedu, što ga je njemu u čast dao generalni konzul dr. Stanislaus.

U tršćanskom gradskom kazalištu bila je prošli petak u čast njemačkih častnika ladje „Charlotte“ sjajna predstava. Prikazivao se je „Lohengrin“.

Na 17. o. m. u tri četvrti na 12 sati prije podne prisustvovao je princ Adalbert lunchu, što ga je njemu u čast dao na c. i kr. ladji „Monarch“ contre-admiral Ripper.

Za Mesićev spomenik. Dne 28. studenoga t. g. navršila se je godina dana, odakle je vis. kr. zem. vlada podpisala dozvolu o sabiranju prinosa za podignuće spomenika Matiji Mesiću. Dozvola je dana na dvie godine, tako to još ostaje jedna sama godina za daljnje sabiranje prinosa.

Svota do sada sakupljena dosta je malena, da se podigne običan spomenik prvomu rektoru najvišeg našeg učevnog zavoda. — Prinosi, što su do sada odboru stigli skoro su izključivo iz Banovina, dočim su se ostali hrvatski krajevi slabo ili bolje rekuć nikako odazvali.

S toga se odbor na osobiti način ponovno obraća na rodoljube po svemu narodu našem, da bi živije uzastojali oko prilaganja i sakupljanja prinosa za spomenik i time pokazali zajedništvo barem u prosvjeti koje će se najbolje izraziti u vidljivom tom znaku, u spomeniku naime prvome rektoru najvišeg našeg učevnog zavoda.

Od rodoljuba u Banovini, koji se još pozivu odazvali nisu, nadamo se da ove godine neće izostati, a da za ovu rodoljubnu i plemenitu svrhu svoj obol ne prinesu.

Prinosi šalju se ili predsjedniku gosp. Andriji Oljčeviću ili blagajniku D'Elji.

Za mozebitne obavijesti najbolje je obratiti se odborom tajniku gosp. Anti Baraću.

U Brodu n. S. koncem studena 1901.

Odbor za podignuće spomenika Matiji Mesiću.

Prijateljska pogodba dvih Hrvata u Americi. Nedaleko od Calumeta nalazi se rudokop Quincy, gdje imade naseljeno naših hrvatskih radnika, kojih tamo ima prilican broj i koji živu u najboljem šporazumku i bratskoj ljubavi. Ništa nije kadro poremetiti tu njihovu slogu za to evo primjera:

Anton Šljivac i Ivan Vrbanc poznati su među tamošnjim svojim zemljacima kao dva vjerna druga, te se međusobno ljube i paze kao dva iskrena prijatelja.

Nu od nedavno, skoro da se nisu razvrgle sveze ljubavi i odanosti koje su među njima postojale od rane mladosti, pa sve do današnje zrele dobe. Uzrok tomu dala je krasna mlada Hrvatica, koja također boravi u Quincyu i koja je svojim ljubkim očima razplamtala ljubavni žar u srcima obiju prijatelja. I jedan i drugi ljubili je žarkom ljubavi i prijatelji Antun i prijan Ivo žellili su povesti pred oltar krasnu djevojku i priseći joj ondje pred Bogom i ljudima da će ju do groba ljubiti i cijelog života ostati joj vjerni. Nu obojici nisu mogle te želje njihovih srca izpunjene biti. Što dakle oni učinise? Kao pravi prijatelji dođoše do pogodbe, koja za koliko se čudna pričinja, ali ipak zaslužuje svakog priznanja. Sporazumili se međusobno, da će prepustiti djevojci neka izabere, pa sretnik, koji će naređen bit djevočinom ljubavi, ne samo da će je povesti pred oltar, nego će još od odbijenog zaljubljenika dobiti na dar 10 „boksa“ pive. A što sada? Treba strpljivo čekati, dok se krasna Hrvatica odlučni na izbor, pa se onda pripravljati na veselu svadbu, kod koje će se naravno izpiti i onih 10 „boksa“ pive.

Naša cenzura i Krstić. K nama dolaze ljudi i pitaju nas kako je to, da naša kotarska oblast ni sekvestrala zadnji broj Kr-

stičevo „Nesloge“. On članak „Va kem stoloće živimo“ da je tako napisan, da bi se po zakonu moral zapleniti. Mi smo ta članak napisali i našli smo va njem takoveh stvari napereh proti svetoj izpovedi, kakoveh se ni još unadili napisati ni najvreći protivnik naše svete vere. Tu se meć drugim čita, da sveta ispoved ni niš drugo leh kovačija s kemi popi znaju čvrsto sapet ruki od čoveka. Ki im još veruje. Na ove pogane, svetogrdne i škandalozne besedi mi kako pravi i dobri vjernici i kršćani-katolici protestiramo iz dubine naše uvredjene duše. Onem pak ki nas pitaju zač da ni naša oblast sekvestrata ta vjera vredjajući članak, mi odgovaramo: — C. k. oblast zna, da dokle se v Reke štampuje ona gnjusoba, da dotle ja ni moguće zapleniti. Naš kapetanat naime nima oblasti da dade uništiti slog i sve brojeve lista ki se štampuje v Reke puli Batari. I pravo ima naš kapitanat kada tako dela.

Ples naših veterana. U nedelju dne 26. o. m. imaju naši veterani va „Quarnera“ ples. Preporučamo našim prijateljima da ne fale poč na tu zabavu.

† Prof. Ivan Lenac. Na Sušaku je preminuo dne 17. t. m. profesor velike gimnazije g. Ivan Lenac. Vječni pokoj blagaj njegovej duši!

Sjajni ples čitaonica „Zora“. Kako smo već javili va zadnjem „lista „Zora“ v Opatiji će dat jedan „sjajni ples“ na 29. o. m. Ja ta se ples delaju već i vele pripravi. Na našoj „Zori“ ući se već nekoliko večeri lepi tanac „Kolo“, za ki se je dobavilo i posebnoga učitelja z Reki. Na vježbe dolazi sva sila mladić i djevojak da je prava milota gledat ih, kako se lepo vježbaju. Kako smo mogli videt, taj će ples izgledat od prilike onako, kako su izgledali prvi plesi, keh je davala va svoje vreme naša „Zora“ i ke su nam još vavek va pamete ostale. Da se to postigne, reć bi, da će se zabavni odbor obratit s najljepšom i najteplejom molbom na gospodje i gospodjice plesačice i na gospodu plesače, da na taj ples prve dođu u le-njih toaletah a drugi u svečanom, crnom o-djelu. Mi ćemo, da nam taj fini ples izpadne u redu, da ne bude, kako oni kalabreški takosvani fini plesi, na keh se pleše čak i prez belih rukavica.

Mi preporučamo našem mlademu svetu da se odazove molbi zabavnoga odbora, jer na taj ples doć će sva sila našega sveta. I tako se nadamo proći opet jednu večer va lepoj ugodnoj zabavi.

Dobra ruka za družbu Sv. Cirila i Metoda za Istru. Na Voloskem su još darovali „dobru ruku“, a pomutnjom su izostala imena, sledeći: Marija ud. Stanger 3 K, Ivan i Kornelija Mandić 4 k, Mirko Vukelić i Mondina ud. Tomašić po 2 K, Karolina Tomašić, Marija ud. Derentić, Marija Bonani, Josip Kuhar, Ivan Šepić Zronečan, Frane Drenjević i Anton Rajčić po 1 K. Naknadno darovao velenčeni g. Dr. Emanuel Perčić u Voloskom za „dobru ruku“ K 20.—. Kod gospodje Marije pl. Märzthal u Voloskom sakupilo se na novo leto prigodom čestitanja K 4.40 u ime dobre ruke za družbu. (Ovaj poslednji iznos izručen je izravno blagajniku).

U Novoj Vasi kod Poreča sakupio je domorodac Petar Vlašić u ime dobre ruke za družbu K 22.60 a darovali su gg.: Stipan Klarić p. Mata, Martin Klarić ud. Stipana, Rados Potar p. Stipeta, Ivan Soldatić u Radosi Ivan Klarić ud. Stipana po K 2, Vesnaver Tome p. Mata K 4, Ivan Vesnaver p. Grge K 3, Micatović Luka p. Iveta, Decović Andjelo i braća, Decović Mate i brać, Rados Antan p. Gaspara, Petar Vlašić po K 1, a Soldatić Stipe p. Stipeta 60 h. Da Bog poživi naše dične sokole na vrsnih Poreč-grada!

U Poljansh darovali su Petar Grižilo Brdo, Ante Stiglič učitelj po 3 K,

Za dobru ruku družbi sv. Cirila i Metoda sabralo se je dne 12. sječnja 1902. u Rubeskih kod Josipa Ferlana medju članovi Udruge sv. Mihovila a na predlog predsjednića iste udruge K 13.—. U isti namien darovao je Družbi župnik Rajmund Jelusić u Berseču K 10, posjednik i trgovac Toma Kumičić isto tamo K 2.—.

U gostioni Viktora i Marijane Slavić kod Matulji sabralo se je u malom društvu dne 6. prosinca 1901. K 2 para 80.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru doprineli su mjesto vienca na grob blagopokojnoga c. kr. višega financiálnoga savjetnika Franja Jelusića:

Franjo Jelusić K 20, Kazimir Jelusić s gospodjom Ernestom K 30, Rajmund Jelusić K 20, supruzi Ljubica i Rudolf Deskovid K 20, Ljudevit Jelusić K 10, Ermin Jelusić K 5, Vjekoslav Spinčić K 10.

Isto za Družbu sakupilo se na predlog Ivana Sušanja u veselom društvu kod Josipa Kinkela u Perenićih K 2.66. Radi zakašnjenja na zabavu „Istarske Vile“ u Kastvu platio je g. Andre Radetić iz Trinajstići globu od 1 K za družbu, g. C. N. Vela gimnazijalac na Sušaku sabrao je kod g. Ivana Vlah-Vicić u Trinajstićih K 3.36 a g. Ivan Vlah darovao tom prilikom 1 K. U gostioni Frana Monja u Zametu sakupili Slogaši u veselom društvu K 6.24 za družbu. — Kod proslave imendana preč. mons. Vinka Zamlčića dekana i župnika na Voloskom sakupilo se je K 31.60. Josip Valetić, M. Mune darovao je 1 K. Živili i Živili darovatelji!

Za pogorelca Ivana Khravčića darovali su gg. Josip A. Kraljić učitelj, Ivan Majer i M. Jerman svaki po 1 K. — Bog njim plati!

Dječak

marljiv i liepoga ponašanja, koji je svršio pučku školu s dobrim uspjehom prima se u tiskaru **V. Tomićić i dr.**, Opatija.

Oglas.

kojim dajemo do znanja štovanom občinstvu širom Istre, kao svim rodoljubom, da je u Mošćenical otvorena nova gostiona

„Velebit“

koja je providjena dobrim domaćim vinom i jelom kao i sobama za spavanje uz vrlo umjerene cijene.

Ako bi tko želio i ljetno stanovanje, to se najtoplije preporučamo slavnomu občinstvu.

Vlastnica gostionice
„Velebit.“

Oglas.

Domorodne gospodarice
kupujte surogat (cikoriiju)
Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru!

Prodaje se kod gospodina
VI. Fiamina

Opatija. (Križišće.)

Ljekarna D. Accurti za Ricci.

Corsia Deák, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinske specijalistite:

Željenovito-Kina-Vino, vrlo ugodna okusa, izvrstno sredstvo proti: slabokrvnosti, živčanim bolestim, lošoj probavi, te u rekonvalescentnom stanju ina ovih bolesti.

Najbistrije bakalarovo ulje čisto, te sa željezom i jodijem, blagotvorno sredstvo za izlječenje i vjekaše tvornice: Lahusa. Ovo čuvano ulje radi se sa velikim uspjehom proti: sušici, akrofali, rakitici, plućnom kataru, kašlju i kožnom osiku.

Izvadina Salsaparije Kon-
duras, izvrstno sredstvo za čišćenje krvi osobito ina tajnih bolesti.

„Califingo“, Jedino i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dadu odstraniti kurje oka.

Zdrave kapljice, Nenadkriljeno sredstvo za sve želudčane bolesti.

Grand Hôtel u Opatiji

preporuča se p. n. občinstvu osim krasnim sobama i izvrstnom kuhinjom također i liepo uređenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naći i liep izbor novina u raznim jezicima medju kojima ima do

pet hrvatskih.

Osobitim štovanjem

W. Zehentner.

August Halauška, slikar.
Opatija br. 267.

Preporuča se slavnomu občinstvu
za bojadisanje soba, deko-
racije, bojadisanje drva i
sve što spada u njegov
zanat.

Solidna izradba. — Umjerene cijene.

Krojačka radiona!

Podpisani stavljaju sl. p. n. občinstvu do znanja, da su otvorili svoju novu radionu svakovrstnih

pomodnih gospodskih odijela

Naručbe izvršujemo solidno, brzo i uz veoma umjerene cijene, te se time sl. p. n. občinstvu koli mjestu toli i okolice najtoplije preporučujemo za što više naručba uz geslo

„Svoj k svomu“

sa veleštovanjem

Špan & Pečnik

državna cesta, Vila Ježica
Opatija.

Siegfried
Tesolini
Volosko 25.

Prima namještake za električne
svjetiljke i zvončice. Drži također
u skladištu sve za slične radnje
potrebite sprave i to uz
najniže cijene.

„CROATIA“

osiguravajuća zadruga u Zagrebu, stojeća pod zaštitom
občine slob. i kraljevskog glavnog grada Zagreba, otvorila je

GLAVNO ZASTUPSTVO

za Istru, Goricu, Trst i Dalmaciju sa sjedištem u Puli.

Upozorujemo svakog valjanog kućegospodara, da sve svoje zgrade i pokretnine osigura proti požaru i šteti od groma kod „Croatiae“ već načela radi, da novac ne ide u tudjinu.

Osiguranja se primaju uz vrlo nizke cijene i dobro jamstvo.

Mjestni zastupnici traže se u svim selima i gradovima Istre, Gorice, Trsta i Dalmacije. Ponude se šalju na:

Glavno zastupstvo „Croatiae“ u Puli.

Javna zahvala.

Tužna i razvijenja se srca zahvaljujemo svima, koji su nam na budi koji način izrazili sućut nad gubitkom našeg premilog pokojnika

Mata Slavića

Od srca svima hvala, koji su smrtno ostanke premilog pokojnika izpratili do hladna groba, naročito gospodinu Monsignoru Vinku Zamlčiću i drugoj gospodi svedenicima, gosp narodnom zastupniku prof. Vjekoslavu Spinčiću, načelniku Volosko - Opatijskom goss. Dr. A. Stangeru, načelniku Kastavgrada goss. Miru Jelusiću, onoj gospodi koji su nosili dupliere, svima ponovno neka bude ovim izrečena hvala a od Boga plaća.

Varljeni, dne 22. januara 1902.

Raztužena obitelj.